

Birželio 22 d. (ketvirtadienį) 17 val. galerijoje „2-asis aukštas“ atidaroma Jūratės Kavaliauskienės tapybos paroda „Portretai“. Autorė eksponuoja darbus, kuriuose įamžino artimus žmones.

Jūratė prisipažįsta seniai norėjusi piešti, bet vis nedrįsusi. Tiesiog reikėjo sulaukti brandaus amžiaus ir palankios aplinkos. Jau treji metai ji lanko Irinos Nosovos dailės studiją ir tapo paveikslus.

„Nesu dailininkė, bet tik mėgstu piešti, todėl nesivarginkite manęs nei kritikuoti, nei per daug liaupsinti. Šioje parodoje noriu pasidalinti su jumis savo jausmais, išgyvenimais ir potyriais, kuriais mane praturtino šis užsiėmimas. Vieni žmonės tikina, kad pasaulyje stebuklų nebūna, tuo tarpu kiti sako, kad visa tai, kas mus supa, jau yra stebuklas. Aš esu iš tų pastarųjų ir tikiu, kad tapyba – stebuklas, kai pats negali patikėti tuo, kas gimsta tavo ranka valdomo teptuko pagalba“, – kalba parodos autorė.

Pasak Jūratės, ji dažnai girdi klausimą, kaip jai tas pavyksta ir negali paaiškinti. Tiesiog kažkas iš vidaus vedžioja jos ranką, o paskui ji pati stebisi ir savimi didžiuojasi pamačiusi rezultatą.

Pastaruoju metu ją pavergė portreto žanras. Išdrįso piešti artimus žmones. Labiausiai bijojo, kad „nepagaus“ panašumo, bet rizika pasiteisino.

Jūratė svarsto, kad įtaką tapyti jai galėjo duoti ir jos šešuras, šviesios atminties dailininkas Stasys Kavaliauskas. Jis paliko ne tik gausų tapybos reikmenų arsenalą, bet ir kūrybinę ugnelę. Tapydama visad galvoja, ką pasakytų jis.

„Portretai“ – pirmoji personalinė J. Kavaliauskienės tapybos paroda. Veiks iki š. m. liepos 21 dienos.

Parengė Virginija Januševičienė

Iliustr.

Jūratė Kavaliauskienė. Šešuras.2017

